

blikket at være behov for yderligere registrering af ATC-systemets indgriben.

### Spm. nr. S 1892

Til kirkeministeren (13/3 2000) af:

**Poul Nødgaard (DF):**

»Hvad er ministerens holdning til, at personer frit i tide og i utide og vederlagsfrit kan ændre deres fornavn og dermed være årsag til, at et større ressourcekrævende arbejde igangsættes hos eksempelvis sognepræsten, der skal ændre navnet hos Folkeregistret, fødselssognet, dåbs-sognet, vielsessognet og eventuelt ansøge Kirkeministeriet samt udstede nye attester og indføring i Kirkebøgerne, og kan ministeren oplyse, hvor omsiggribende trafikken med ændring af fornavne er blevet de seneste år?«

### Begrundelse

Det er efterhånden blevet en udbredt og populær beskæftigelse hos nogle »søgende« mennesker at konsultere en såkaldt »numerolog« og hos denne sædvanligvis mod et honorar at få hjælp til at finde et nyt fornavn, der passer til personen. At personen ved navneændringen opnår et »lykkeligere« liv spiller for disse personer ofte en vigtig rolle.

Spørgeren har intet imod, at en person, der fra fødslen har et navn, som vedkommende i sit voksne liv selv føler er til ulempe, at denne person ændrer sit fornavn til nyt fornavn, som personen synes om. Men der er efter spørgerens opfattelse noget galt, hvis, som der faktisk er eksempler på, en person der senest fik sit fornavn ændret i januar måned 2000 efter konsultation fra en numerolog allerede i februar måned 2000 ønskede at ændre fornavnet igen efter konsultation hos en anden numerolog.

Det nævnte eksempel omfattede en person, der i januar 2000 ændrede sit fornavn, og denne navneændring indbefattede en fra sognepræsten skriftlig henvendelse til Kirkeministeriet, indberetning til det lokale folkeregister, dåbs-sognet, valgmenighed og vielsessognet. Allerede i februar 2000 ønskede personen efter konsultation med en anden numerolog at ændre sit fornavn igen. Spørgeren er af den opfattelse, at tid og midler kan anvendes bedre. Det spiller

ganske afgjort en rolle, at det ikke koster noget at ændre sit fornavn modsat gebyret på kr. 3.000 for at få sit efternavn ændret, og ministeren kunne måske overveje at indsætte en maksimum grænse for, hvor mange gange man vederlagsfrit kan ændre sit fornavn.

Spørgeren ønsker ministerens holdning til problematikken samt oplyst, hvor udbredt trafikken er med ændring af fornavne.

### Svar (21/3 2000)

**Kirkeministeren (Margrethe Vestager):**

Ministerialbogsførerne i folkekirken og i de anerkendte trossamfund administrerer navngivelse og navneændring efter personnavneloven, lov nr. 193 af 29. april 1981, der henhører under Justitsministeriet, Civilretsdirektoratet.

I medfør af § 10, stk. 3, i personnavneloven kan forandring af fornavn ske ved anmeldelse til ministerialbogen (personregisteret i Sønderjylland). Anmeldelse til ministerialbøgerne om navneændring og til personregistre er gebyrfrit.

Justitsministeriet, Civilretsdirektoratet, har tidligere udtalt, at en ministerialbogsfører (personregisterfører) ikke kan modsætte sig en navneændring, såfremt denne navneændring opfylder personnavnelovens betingelser. Kirkeministeriet har udsendt cirkulære af 1. november 1990 med tillæg af 1. november 1997 med over 8.000 godkendte fornavne. Ændring af et fornavn til et allerede godkendt fornavn vil blive ekspederet af vedkommende ministerialbogsfører uden forelæggelse for Kirkeministeriet. Såfremt der skal søges om et ikke godkendt fornavn, forelægges sagen for Kirkeministeriet, der i visse tilfælde indhenter en udtalelse fra Københavns Universitets Institut for Navneforskning og i enkelte tilfælde fra Civilretsdirektoratet. Ved navneændring for børn af udlændinge har ministerialbogsførerne en kompetence til selv at afgøre sagen, jf. afsnit II, pkt. 9, i ministeriets cirkulære nr. 24 af 1. marts 1982 om ændring af lovgivningen om personnavne.

Da en stor del af fornavneændringerne ekspederes af ministerialbogsførerne uden forelæggelse for Kirkeministeriet, har ministeriet ikke oplysninger om antallet af fornavneændringer.

Med hensyn til begrundelsen for en fornavneændring kan den være yderst forskellig. Der kan være tale om at ændre sit fornavn til et dansk klingende navn, at bortkaste et ikke hen-